

Aleg. 82.

Wniosek.

Zważywszy, że w naszych czasach wymiar należitości prawnych od aktów prawnych jest nie tylko dla wszystkich, ale i dla ludzi fachowych nader trudny i niepewny;

zważywszy, że ustawa o należitościach i taksach prawnych z dnia 9. lutego 1850 l. 50 Dz. u. p. z tysiącami jej dodatkowymi ustawami, rozporządzeniami i postanowieniami wcale nie odpowiada dzisiejszym stosunkom naszego życia społecznego i prawnego, i że ta ustawa ze wszystkimi swemi dodatkowymi postanowieniami i rozporządzeniami stała się tak niejasną, tak nieprzystępną, w poszczególnych postanowieniach swoich tak sprzeczną, że dzisiaj znajomość wszystkich tych kazuistycznych norm i postanowień należy do bardzo wielkich rzadkości, i sam c. k. Rząd zalicza taką znajomość do rzeczy prawie zupełnie niemożliwych;

zważywszy, że przy takim zawile ustawodawstwie wymiar należitości prawnych od wszelkiego rodzaju aktów prawnych spoczywa dziś de facto w rękach zupełnie niekompetentnych, bo w rękach urzędników kasowych, od których nawet uiesłuszną rzeczą byłoby wymagać znajomości przepisów tej ustawy o należitościach prawnych, wszystkich przepisów prawa cywilnego handlowego, wekslowego i wszelkich innych ustaw, bez których znajomości sprawiedliwy wymiar należitości jest wprost niemożliwym;

zważywszy, że rząd pochodzi nieraz ten dziwaczny wymiar należitości prawnych, mianowicie w urzędach pierwszej instancji, który w nowszych czasach pojawił się i który w całym świecie omawianym bywa pod ogólną nomenklaturą: „kwiatki fiskalizmu“;

zważywszy, że główne zasady ustawy z dnia 9. lutego 1850 l. 50 Dz. u. p., a mianowicie zasada: „in dubiis pro fiscum“, w tej ustawie z całym naciskiem wypowiedziana i do ustawowej tezy podniesiona, wpływa nader niekorzystnie na sprawiedliwy wymiar należitości, że zasada ta nie zgadza się zresztą ani z zasadami sprawiedliwości, ani nawet z wysokim powołaniem państwa; — podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by w drodze ustawodawczej postarał się:

1. ażeby przedewszystkiem wymiar należitości prawnych przydzielonym został odpowiednio ukwalifikowanemu organowi rządowemu, któregoby zadaniem było wymierzać w pierwszej instancji należitości prawne od aktów prawnych;

2. żeby §. 77. ustawy z dnia 9. lutego 1850 l. 50 Dz. u. p. zmienił w następujący sposób: „Wysoki skarb jest obowiązany, nieczekając na odpowiednią prośbę, zwrócić stronie należitość nieprawnie pobraną z 6% odsetkami i to natychmiast po skonstatowaniu tego faktu“:

3. by z taryfy o należitościach prawnych, a względnie z uwag wstępnych (Vorerin-nerungen), dołączonych do tej taryfy i z nią integralną część stanowiących, usunął ustęp 1.;

4. by c. k. Rząd w jak najkrótszym czasie wprowadził jednolitą ustawę o należitościach prawnych.

Teliszewski, w. r. wnioskowca.

Barabasz, Huryk, M. Siczyński, Herasimowicz, Ochrymowicz, Sirko, J. Romańczuk, Olpiński, Dr. Antoniewicz, Kułaczkowski, Rożankowski, Dr. Okuniewski, Hamorak, Korol.

27
1852

28 and

Assoc'n

[The following text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to the 'Assoc'n' mentioned in the header.]